

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קס"א ע"א

פרשת ויצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ס ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

ובגין כך יפליח לי. אמר נקבה שכרה, הא נקבה דאיהו שכרה כד בקדמיתא. ואתנה, אימא מאן נקבה אסתכלת בה, ואתנה, ופליח לי בגינה. (שם) ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה, אמר יעקב חלילה, דהא אנא כל מה דעבידנא, לשם יקרא דמלכא קדישא עבידנא, (ס"א ולא לכסופא דגרמאי) ועל דא לא תתן לי מאומה, דהא לאו דעתאי ביהאי, אלא אם תעשה לי (את) הדבר הזה וגו'. (שם) ויסר ביום ההוא את התישים. רבי אלעזר פתח ואמר, (תהלים טו) יי מי יגור באהלך וגו', הא אוקימנא, ואוקמוה חברייא, (שם) הולך תמים, דא אברהם, דכד אתגזר תמים אקרי. ופועל צדק, דא יצחק. ודובר אמת, דא יעקב. ודאי יעקב באמת אתדבק, אי הוא באמת אתדבק, מאי טעמא עבד עם לבן כגוונא דא.

תרגום לעברית

והינו שכתוב (בראשית לא) ויאמר ה' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך. מה זה ואהיה עמך? אלא אמר לו, עד כאן רחל היתה עמך עקר הבית, מכאן והלאה אני אהיה עמך ואטל את הבית עמך עם שנים עשר השבטים. והינו שכתוב ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל. עלי היתה זה, ובגללי היתה הדבר שהיא נדחתה, ובאה דירת אחרת ונטלה את הבית בשבילי לדור עמי. ויאמר נקבה שכרה עלי ואתנה.

מה זה נקבה? אמר רבי יצחק, אותו רשע אמר, אני רואה שיעקב לא מסתכל אלא בנקבות, ומשום זה יעבד אותי. אמר נקבה שכרה, הנה נקבה, שהיא שכרה, כבראשונה. ואתנה, אמר באיזו נקבה הסתכלת ואתנה, ועבד אותי בשבילה. ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה. אמר יעקב, חלילה, שהרי אני כל מה שעשיתי, לשם כבוד המלך הקדוש עשיתי, ועל כן לא תתן לי מאומה, שהרי אין דעתי בזה, אלא אם תעשה לי [את] הדבר הזה וגו'. ויסר ביום ההוא את התלשים. רבי אלעזר פתח ואמר, (תהלים טו) ה' מי יגור באהלך וגו'. הרי בארנו ובארנו החברים, הולך תמים - זה אברהם, שפאשר נמול נקרא תמים. ופעל צדק - זה יצחק. ודבר אמת - זה יעקב. ודאי שיעקב נדבק באמת. אם הוא באמת נדבק, מה הטעם עשה עם לכן בצורה הזו?

טקסט הזוהר

אלא, יעקב בחין שעתא דמזליה הוה. דשרי ליה לאינש, למבחן שעתייה, עד לא יתוב לארעיה, ואי מזליה קאים במה דעביד שפיר, ואי לאו לא יושיט רגלוי עד דיסלק (ס'א דקאים במה דעביד) לגביה.

תרגום לעברית

אלא יעקב הבחין את שעת המזל שלו שהיתה, שמתר לאדם לבחן את שעתו טרם ישוב לארצו, ואם מזלו עומד במה שעושה - יפה, ואם לא - אל יושיט רגלו עד שיעלה [שיעמד במה שעשה] אליו.

טקסט הזוהר

תא חזי, כתיב, (בראשית ל) וענתה בי צדקתי ביום מחר וגו', דהא איהו לא עבד בגין דיטול מדיליה למגנא, אלא כלא בקושטא ושלמימו דרעותא, ולא עוד אלא דאיהו נטיל רשו מלכו, ועל דא כתיב, (בראשית ל) נחשתי ויכרכני יי בגלגלך. כמה חרשין וזיגין

עבד לָבֹן, וּבְחִין מְזִלְיָה בְּגִינְיָה דִּיעֶקֶב, וְהָוָה אֲשַׁכַּח בְּגִינְיָה דִּיעֶקֶב, מָאָה עָאנָא כָּל יִרְחָא, וּמָאָה אֲמָרִין וּמָאָה עֲזִין יִתִּיר עַל עָאנְיָה.

תרגום לעברית

בֹּא רֵאָה, כְּתוּב וְעֲנֵתָה בִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר וְגו'. שְׁהֲרִי הוּא לֹא עָשָׂה כְּדִי שְׂיִטֵּל מִשְׁלוֹ לְחֻנָּם, אֲלֹא הִכָּל בְּאַמֶּת וּשְׁלֵמוֹת הָרָצוֹן, וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שֶׁהוּא נָטַל רְשׁוֹת מִלָּבֹן, וְעַל כֵּן כְּתוּב נִחֲשָׁתִי וַיִּבְרַכְנִי ה' בְּגִלְגָּלָה. כִּמְהָ כְּשָׁפִים וּמִינִים עָשָׂה לָבֹן וּבְחִין אֶת מְזִלוֹ מִשׁוּם יַעֲקֹב, וְהָיָה מוֹצֵא בְּגִלְגָּל יַעֲקֹב מָאָה צֵאן כָּל חֹדֶשׁ, וּמָאָה כְּבָשִׂים וּמָאָה עֲזִים יוֹתֵר עַל צֵאנֹו.

טקסט הזהור

רַבִּי אַבָּא אָמַר, אֵלֶּף עָאנִין, וְאֵלֶּף אֲמָרִין, וְאֵלֶּף עֲזִין, הָוָה מֵיִתִּי לִיָּה יַעֲקֹב יִתִּיר בְּכָל יִרְחָא וַיִּרְחָא. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ל) כִּי מָעַט אֲשֶׁר הָיָה לָהּ לִפְנֵי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיִּבְרַךְ יְיָ אוֹתָהּ לְרִגְלִי, וּבִרְכָתָא דְלַעֲיָלָא לָאו אִיהוּ פְּחוֹת מֵאֵלֶּף מְכָל זִינָא וְזִינָא, מֵעָאנִין אֵלֶּף אֲשֶׁתִּכַּח, מֵאֲמָרִין אֵלֶּף אֲשֶׁתִּכַּח, מֵעֲזִין אֵלֶּף אֲשֶׁתִּכַּח. עַל כֵּן מַה דְּשָׂרִיָּא בִּרְכָתָא דְלַעֲיָלָא, לֹא פְּחוֹת מֵאֵלֶּף. עַד דְּבְּגִינְיָה דִּיעֶקֶב אֲסִתְּלַק לָבֹן לְכִמְהָ עוֹתָרָא.

תרגום לעברית

רַבִּי אַבָּא אָמַר, אֵלֶּף צֵאן וְאֵלֶּף כְּבָשִׂים וְאֵלֶּף עֲזִים הָיָה מְבִיא לוֹ יַעֲקֹב יוֹתֵר בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ. זֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי מָעַט אֲשֶׁר הָיָה לָהּ לִפְנֵי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיִּבְרַךְ ה' אוֹתָהּ לְרִגְלִי. וְהַבְּרָכָה שְׁלֹמַעְלָה אֵינָה פְּחוֹת מֵאֵלֶּף מְכָל מִין וּמִין. נִמְצָא אֵלֶּף מִהֲצֵאן, מִהֲכָבָשִׂים נִמְצָאוּ אֵלֶּף, מִהֲעֲזִים נִמְצָאוּ אֵלֶּף, עַל כֵּן מַה שְּׁשׁוּרָה הַבְּרָכָה שְׁלֹמַעְלָה לֹא פְּחוֹת מֵאֵלֶּף, עַד שֶׁבִּשְׁבִּיל יַעֲקֹב הִתְעַלָּה לָבֹן לַעֲשֹׂר רַב.

וְכַד בָּעָא יַעֲקֹב לְנִטְלִיָּה אַגְרִיָּה, לָא אֲשַׁכַּח אֶלְא עֲשָׂרָה מִכָּל זֵינָא וְזֵינָא, וַיַּעֲקֹב חָשִׁיב לִיָּה לְעוֹתָרָא סָגִי. חָמִי כַּמָּה נָטִיל מִדִּילִיָּה, מִמָּה דְהָוָה יְהִיב אִיהוּ בְּזִכּוּתִיָּה לְלָבָן. וְכָל דָּא דְסָלִיק בֵּיהּ יַעֲקֹב, לָא הָוָה אֶלְא בְּזִרְוּעַ דְּאֵינֻן מִקְלוֹת, דְּשׁוּי לְגַבִּי עָנָא.

תרגום לעברית

וּכְשֶׁרָצָה יַעֲקֹב לְטַל שְׂכָרוֹ, לֹא מָצָא אֶלְא עֲשָׂרָה מִכָּל מִין וּמִין, וַיַּעֲקֹב חָשֵׁב אוֹתוֹ לְעֹשֶׂר רַב. רָאָה כַּמָּה נָטִיל מִשְׁלוֹ מִמָּה שֶׁהָיָה נוֹתֵן הוּא בְּזִכּוּתוֹ לְלָבָן. וְכָל זֶה שֶׁעָלָה בּוֹ בְּיַעֲקֹב, לֹא הָיָה אֶלְא בְּזִרְוּעַ שֶׁל אוֹתָם מִקְלוֹת שֶׁשָּׁם אֶצֶל הַצֹּאן.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כַּמָּה טָרַח הָהוּא שְׁלִימָא דְיַעֲקֹב, אֲבַתְרִיָּה דְלָבָן. כְּתִיב, (בראשית ל) וַיֵּשֶׁם דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְגו', וְהָוָה אֵייתִי לִיָּה כָּל הָאֵי עוֹתָרָא. וְעַם כָּל דָּא, לָא בָּעָא לָבָן דִּיהָא אַגְרִיָּה דְיַעֲקֹב הָכִי, אֶלְא נָטִיל עֲשָׂרָה מִן דָּא וְעֲשָׂרָה מִן דָּא וַיְהִיב (בִּידָא דְבָנִי) לִיָּה. וְאָמַר לִיָּה טוֹל הֲנִי. וְאִי יוֹלִידוּ כַּמָּה דְאַמְרָת, בְּהָאֵי גִוּוֹנָא יְהִי אַגְרָה. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ל) וַתַּחֲלֶף אֶת מִשְׁכּוֹרְתִי עֲשֶׂרֶת מוֹנִים, (ובְּהֲנִי) עֲשָׂרָה מִן דָּא וְעֲשָׂרָה מִן דָּא, וּכְתִיב, (בראשית ל) וַאֲבִיכֶן הִתֵּל בִּי וְהִחֲלִיף אֶת מִשְׁכּוֹרְתִי עֲשֶׂרֶת מוֹנִים. (ובְּהֲנִי עֲשָׂרָה) אֲשֶׁתִּדֹּל בְּתֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְרַכִּיָּה. וּמִכָּל מָה דְשׁוּי לָבָן עֲמִיָּה דְיַעֲקֹב, אֲהָדָר בְּמִלּוּלִיָּה, וְנָטִיל מִיַּעֲקֹב כָּלָא, עַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עֲלֵיָּה, וְנָטִיל מִדִּילִיָּה בְּזִרְוּעַ.

תרגום לעברית

בֹּא רָאָה כַּמָּה טָרַח אוֹתוֹ יַעֲקֹב הַשְּׁלֵם אַחֲרֵי לָבָן. כְּתוּב וַיֵּשֶׁם דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְגו', וְהִבִּיא לוֹ כָּל הָעֹשֶׂר הַזֶּה, וְעַם כָּל זֶה לֹא רָצָה לָבָן שִׁיְהִיָּה כֶּךָ שְׂכָרוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, אֶלְא נָטִיל עֲשָׂרָה מִזֶּה וְעֲשָׂרָה מִזֶּה, וְנָתַן [בִּידֵי בָנָיו] לוֹ וְאָמַר לוֹ: טַל אֶת אֵלֶּה, וְאִם יוֹלִידוּ כָמוֹ שְׂאֵמֶרֶת - בַּצּוּרָה הַזֹּאת יְהִיָּה שְׂכָרָךְ. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַתַּחֲלֶף אֶת מִשְׁכּוֹרְתִי עֲשֶׂרֶת מוֹנִים.

[ובאלו] עֲשֶׂה מִזֶּה וְעֲשֶׂה מִזֶּה, וְכָתוּב וְאָבִיכֶן הַתֵּל בִּי וְהַחֲלֵה אֶת מִשְׁכְּרָתִי עֲשֶׂה מִנִּים. [ובאלו העשרה] הַשְׁתַּדֵּל אַחֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִרְכוּ. וּמִכָּל מַה שֶּׁהִתְנַה לָּבֹן עִם יַעֲקֹב - חֲזַר בְּדַבּוּרוֹ וְנָטַל מִיַּעֲקֹב הַכֹּל, עַד שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עָלָיו וְנָטַל מִשְׁלוֹ בְּזָרוּעַ.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר כָּל הַנִּי קָרְאִי, לְאַחֲזָא חֲכָמָתָא קָא אֲתִיין. דְּתַנִּין מַלִּין דִּלְעִילָא, מִנְהוֹן תִּלְיין בְּעוֹבָדָא, וּמִנְהוֹן בְּמַלּוּלָא וּמִנְהוֹן בְּרַעוּתָא דְּלָבָא. וּמֵאֵן דְּבַעֲי לְאַמְשָׁכָא בְּרַכָּאן, בְּצִלּוֹתָא, בְּמַלּוּלָא, וְרַעוּתָא. וּמִנְהוֹן דְּלָא בְּצִלּוֹתָא, אֲלָא בְּעוֹבָדָא תִּלְיין.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר, כָּל הַפְּסוּקִים הֵלְלוּ בָּאוּ לְהִרְאוֹת הַחֲכָמָה, שְׁשֻׁנֵּינוּ שְׂדֵדְרִים שְׁלִמְעָלָה, מִמֶּה תְּלוּיִים בְּמַעֲשֶׂה, וּמִמֶּה בְּדַבּוּר, וּמִמֶּה בְּרִצּוֹן הַלֵּב, וּמִי שְׂרוּצָה לְמִשְׁךְ בְּרִכּוֹת בְּתַפְלָה, בְּדַבּוּר וְרִצּוֹן. וּמִמֶּה שְׁלֵא בְּתַפְלָה, אֲלָא תְּלוּיִים בְּמַעֲשֶׂה.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, יַעֲקֹב שְׁלִים, כָּל מַה דְּעָבַד, בְּחֲכָמָתָא עָבִיד, כְּתִיב (בראשיתל) וַיֵּצֵג אֶת הַמִּקְלֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרִהָטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם, כֹּלָא בְּחֲכָמָתָא, לְאַמְשָׁכָא בְּרַכָּאן מִמַּבּוּעָא דְּכָלָא, לְכָלְהוּ דְּרָגִין עֲלָאִין דְּאִינוּן חוֹלְקִיה וְעִדְבִיה.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, יַעֲקֹב הַשְּׁלֵם, כָּל מַה שֶּׁעָשָׂה, עָשָׂה בְּחֲכָמָה. כְּתוּב וַיֵּצֵג אֶת הַמִּקְלֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרִהָטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם. הַכֹּל בְּחֲכָמָה, לְמִשְׁךְ בְּרִכּוֹת מִהַמַּעֲיָן שֶׁל הַכֹּל לְכָל הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁהֵן חֵלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ.

את המקלות. מאן מקלות, אלין דרגין דאינון בי דינא. אשר פצל, דאעבר מנהון דינא. ברהטים, היינו דכתיב, (שיר השירים ז) מלך אסור ברהטים, דהא מההוא מלך, אתיין ברכאן לכהו עלמין.

תרגום לעברית

את המקלות - איזה מקלות? אלו הדרגות שהן בית הדין. אשר פצל - שהעביר מהן את הדין. ברהטים - הינו שכתוב (שיר ז) מלך אסור ברהטים, שזה מהמלך ההוא באות ברכות לכל העולמות.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קס"א ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

דבר אחר

תרגום לעברית

דבר אחר מלך אסור ברהטים - מלך זה אסור וקשור באותם הרהטים העליונים שמהם משקים את הכל [נמשכות ברכות לכל] מן המלך העליון. בשקתות המים - [ומשם משקים כל שקתות המים] אלו הם הנחלים שיוצאים ובאים עד שמגיעים למקום ששם מתכנסים. אשר תבאן הצאן לשותות - כמו שנאמר (תהלים קד) ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם. ובאותו המקום ששם מתכנסים המים, כלם באים להשקות ממנו. ויחמנה - מה זה ויחמנה? בא ראה, בשעה שרוח צפון נושבת, המים קופאים ולא נמשכים לחוץ ולא משקים, משום שהדין תלוי, וקר הצפון מקפיא את המים. וכשמתעוררת רוח הדרום, מתחממים המים והקפאון שלהם עובר ושופעים. אז הכל משקים, משום שהחם של הדרום מפשירים המים, וכלם מתחממים ושמחים לשותות מאותו הקר של הצפון שהיה להם בראשונה. זהו שכתוב ויחמנה. ויחמנה, והרי [ולא] כתוב ויחמו. אלא שהם כלם נקבות.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

